

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 38. Philippi II. Hispaniarum Regis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](#)

Sæcul. XVI. nisi eo Romam reverso Sillerius iteris
A.C. 1598. stituit, quo ibidem adventante Henrico Rex ad Ducem, Senatumque Venetum præprimis Jacobum Augustum Thurnum mittere decreverat, cum autem extricandas Nannetenfis editi difficultates ejus opera indigeret, Antonius Sequierum Præsidem Parisensem Venetas ablegabat, Romæ vero Cardinalem Offatum, qui jam antea Franciæ ibidem procuraverat, ad promovendam divortii sui caussam impensè sollicitabat. Attamen totum hoc negotium vix non penitus dissipatum creditatur; Rex enim paulo post drepente violenta febri correptus per integrum biduum nullam vitæ spem reliquam fecerat, quamprimum tamen ex eo modo convuluit, rem urgere cœpit.

§. XXXVIII.

Philippi II. Hispaniarum Regis obitus.

Hic idem mensis September, qui olim Caroli V. postremus erat, pariter Philippo II. ejus Filio Hispaniarum Regis exitialis fuit; postquam enim Albertus Austriæ Archidux Isabellam Claram Eugeniam ejusdem Hispaniæ Regis Filiam facta a summo Pontifice legis gratia sibi sponsaverat, ac Belgii administrationem Andreæ Cardinali Austriaco Ferdinandi Arcadii

*Thuan l.c.
Gallut. de
bello Belg.
t. 10.*

Sæcul.XVI.
A.C. 1598.

Archiducis Filio reliquerat, deposita Purpura sacra die decima quarta Septembris iter Hispaniam versus per Germaniam suscipere paravit, ut Græcio in Styria Margaritam Austriacam Sponsam Philippo III. Philippi Regis Filio destinatam secum duceret: porro Wittenbergam delatus luctuosum de præfati Philippi obitu nuntium accepit: hic enim annum jam alterum doloribus, *Turrian.* variisque ulceribus cruciabatur, cum *de felici ex-* vero se jam morti proximum intellige- *cessu Philip-* ret, die trigesima prima Maji dissuadens *pi II.* tibus licet Medicis ad sancti Laurentii Conventum Ordinis Hieronymitani prope Esuriacum, ut ad mortem sancte obeundam sese utilius instrueret, deferri voluit, atque a Didaco de Yipes ejusdem Ordinis Religioso de summo vitæ periculo admonitus conscientiam suam ab omnibus noxis toto vitæ tempore contractis in sacro tribunali expiabat, variisque pietatis exercitiis ad æternitatis iter feliciter peragendum sese accingebat. Demum Caroli V. Patris sui sepulcrum aperiri, & loculi magnitudinem dimetiri, tandem vero simile feretrum sibi construi, atque in suum conspectum afferri jussit, ut regiæ dignitatis amplitudinem tandem duorum palmarum loculo concludi contemplaretur: ejus autem vita magis ad mortem

Hist.Eccles. Tom. LII.

Z pro-

Sæcul. XVI. properante Garfiam Loailam Filii fu
A.C. 1598. Moderatorem, Toletanum Archiepisco

pum, nec non Camillum Cajetanum Patriarcham Alexandrinum Pontificis C
ratorem die decima sexta Augusti accessi
siri jussit, ubi ab isto, atque a summo Po
tifice omnium criminum veniam, & apostolicam benedictionem exposcens, la
cris Ecclesiæ Catholicæ Sacramentis
communiri petiit, quæ etiam cum sum
ma pietatis significatione recepit, palan
testatus, præter hanc sibi nullam læti
rem horam vitæ universæ spatio effi
xisse : demum ad Philippum Filium
suum conversus : *Aspice fili*, inquiebat
quo demum humana omnia vergant. Ha
illa recidunt tanta ambitione quaesita, tot
custodita laboribus, animique periculis impe
ria, ac diademata, quo me vides ex illo in
Regnorum fæssigio delapsum & ipse de
cieris aliquando : hinc id tibi curæ sit una,
talis ut vivas, qualis optes a morte depr
hendi. Tria præ ceteris tibi, Nati, super
magni hæreditatem imperii lego, enixeq[ue]
commendo, Christianæ, Catholicæque Fidei
adversus seddas omnes indefessam defensio
nem, Romanæ, atque Apostolicæ Sedis re
rentiam, ac venerationem, justitiam in sub
ditos populos nullo tempore violandam. Hac
elocutus postea Isabellam Filiam suam
unice dilectam ita alloquebatur: *Vixim
Deo non fuit, ut, quod in votis perpetuo
habuit*

habueram, te ante matrimonio junctam vi- Sæcul. XVI.
 derem, quam e vivis excederem: rogo ta- A.C. 1598.
 men, ut qualem vitam apud me ad eam usque
 diem traduxisti, a me dissociata continues in
 posterum: curam imprimis omnem impende,
 ut in Belgicis Provinciis, quas tibi in dotem
 reliqui, catholica fides augeatur; hic enim
 consilii mei finis erat præcipuus: spero au-
 tem, te minime neglecturam, quod amantis-
 simus Pater a te postremo discedens tam im-
 pense rogat: idem studium Alberto Conju-
 gi tuo, cum primum in ejus conspectum ve-
 neris, meo nomine plurimum commendes ve-
 lim. His dictis Filiæ suæ maximi pre-
 tii adamantem, quem ab Elisabetha u-
 xore sua receperat, consentiente Filio
 donabat, mox vero Mondejaræ Marchio-
 nem, Antonium Peresium, nec non
 ob furtivum fericidium captos liberari
 præcepit, damnatis vero ad mortem vi-
 tæ veniam fecit: sub idem quoque tem-
 pus arculam quamdam a Ferdinando
 Toletano ad se deferri voluit, ex qua
 Christi e cruce pendentis simulacrum
 præter duo conserta e funiculis flagella
 deprompsit, ad Filium suum dicens:
Hæc avitæ pietatis monumenta sunt, utinam
in omnemitura posteritatem. Hanc effi-
giem Dei Crucis affixi habens in manu Ca-
rolus Parens meus, animam tradidit in e-
jusdem manus. Cum eadem ego tam bono
Duce ex hac vita discedam, tuque in hoc

Z 2 etiam

Sæcul. XVI. etiam Majorum tuorum insiste vestigiis. P.
A.C. 1598.

gelta, quæ vides, & forte pro tenera atque
horres, insignia sunt imperii, quod Aeneas
idem tuus in suum corpus exercebat. Sa-
guinis, quo perfusum eorum alterum est, epi-
dem est. Venerare memoriam, imitare pre-
tatem. His prolatis præfatam Christi
Cruci affixi imaginem, in cuius ample-
xu Carolus ejus Parens ante quadra-
ginta annos eodem mense exspiravent
sæpius religiose deosculatus hæc ve-
ba pronuntiabat: *Equidem ut vir Catho-
licus in fide, atque obedientia sanctæ Ro-
manæ Ecclesiæ morior:* dein duabus
ante obitum horis tam vehemens or-
ni deliquium patiebatur, ut jamjam
vivis excessisse crederetur, paulo post tamen
linquentem animam revocans de-
fixos in cœlum oculos aliquamdiu tenen-
bat, demum vero die decima tertia Se-
ptembris, quæ in Dominicam inciderat
eadem, qua semper vixerat, tranquilli-
tate, animique constantia felicem ani-
mam Deo reddidit, postquam ultra an-
num ætatis suæ septuagesimum primum
vixerat, ac quadraginta ferme tribus an-
nis Hispaniæ Regnum moderatus fue-
rat. Sepultus est in Ecclesia sancti Lan-
gentii juxta altare prope tumulum An-
næ postremæ uxoris suæ, prout ipsem et
testamento caverat.

§. XXXIX.